

INARIN KUNTA

Nangunniemen ranta-asemakaavan luontoselvitys

Takalo, Minna

19.12.2020

Sisällysluettelo

1	Johdanto.....	1
2	Aineisto ja menetelmät.....	2
3	Selvitysalueen sijainti.....	2
4	Luontotyypit ja kasvillisuus.....	4
5	Linnusto.....	7
6	Arvokkaat luontokohteet ja lajisto.....	8
6.1	Kansallisten lakien mukaiset ja muut arvokkaat luontokohteet.....	9
6.2	Uhanalainen ja alueellisesti merkittävä lajisto.....	14
7	Inarijärven Natura-alue.....	15

LIITTEET

Liite 1. Luontokohdekartta

Pohjakartat © Maanmittauslaitos 5/2019
Suojelualuerajaukset © SYKE:n avoin tieto 6/2019
Eliölajit –tietojärjestelmän aineisto © SYKE, ELY-keskukset

Valokuvat © FCG Suunnittelu ja tekniikka Oy / Minna Takalo

19.12.2020

1 Johdanto

Tämä työ on Ivalon kunnan Nangunniemen alueen kaavoitusta palveleva luontoselvitys. Luontoselvitysten tavoitteena on paikantaa arvokkaat kohteet, kuten luontotyypit, jotka ovat joko lainsäädännöllä määriteltyjä tai muutoin alueellisesti luonnon monimuotoisuuden kannalta edustavia kohteita tai arvokkaan lajiston elinympäristöjä. Luontoselvitys on laadittu koko kaava-alueelle. Muut alueen ympäristöolosuhteet, kuten pohjavesialueet sekä maa- ja kallioperätiedot on esitetty kaavaselistuksessa.

Luontoselvitys eli alueen luonnon yleis- ja erityispiirteet on esitetty tässä raportissa ja maankäytön muutoksesta aiheutuvia vaikutuksia todetuille luontoarvoille on arvioitu erikseen kaavaselistuksessa. Kaava-alueelleen välittömään läheisyyteen sijoittuu Inarijärven Natura-alue (FI1300212, SAC), jonka suojeluperusteille aiheutuvia vaikutuksia on arvioitu erikseen kaavaselistuksessa.

Luontoselvityksestä ja sen raportoinnista on vastannut FM biologi Minna Takalo ja alueen linnuston yleiskuvauksesta erityisasiantuntija Harri Taavetti FCG Suunnittelu ja tekniikka Oy:stä

19.12.2020

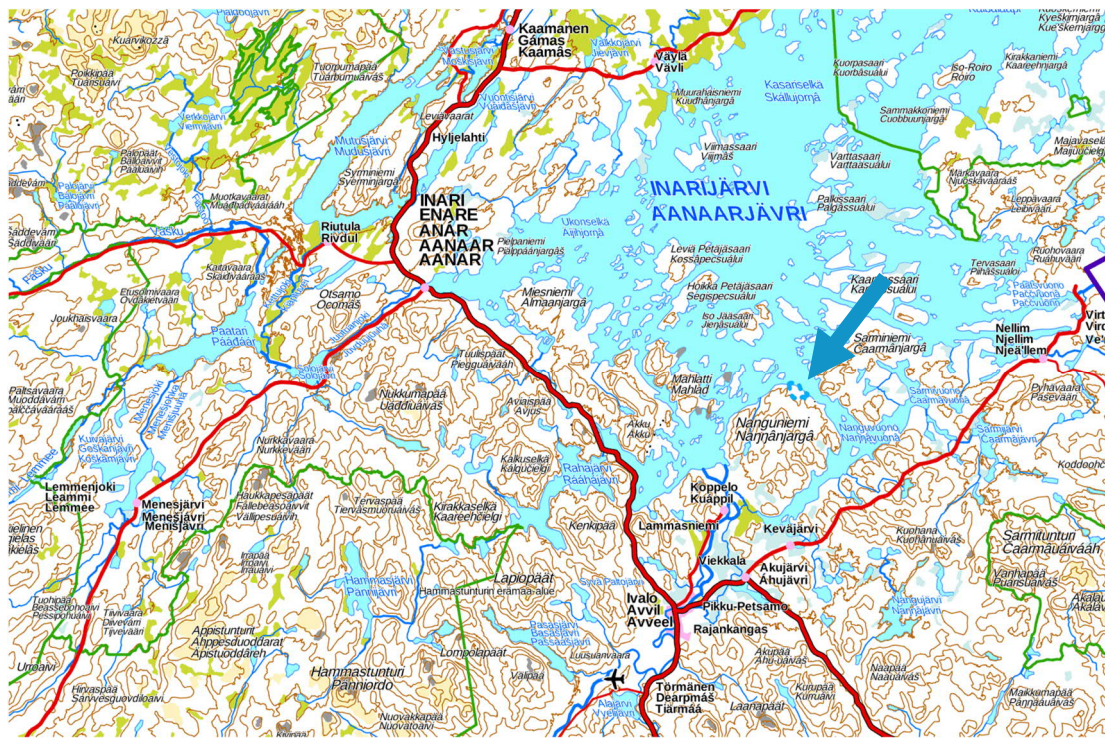
2 Aineisto ja menetelmät

Kaava-alueen maastoinventoinnit on toteutettu 17.7.2019 yhden maastotyöpäivän inventointina, jossa tarkasteltiin alueen metsien kasvupaikkatyyppiä, metsäluonnon yleistä tilaa, puuston ikää ja käsittelyastetta, rantaluontotyyppiä sekä soita ja pienvesiä.

Taustatietoina alueen inventoinneissa on käytetty uhanalaisrekisterin ajantasaista paikkatietoa (Lapin Ely-keskus, 10/2019). Lisäksi taustatietoina on hyödynnetty Luonnontieteellisen keskusmuseon ylläpitämän Lajitietokeskuksen sivustoa (www.laji.fi). Alueelta ei ole aiemmin laadittu kattavia luontoselvityksiä.

3 Selvitysalueen sijainti

Selvitysalue sijoittuu Inarin kunnan alueella Inarijärven eteläosissa Nangunniemen kärkeen. Niemen kärkeen tulee tie ja alueella on pienvenesatama.

Kuva 1. Nangunniemen kaava-alueen sijainti Inarijärven eteläosissa.

19.12.2020

Kuva 2. Selvitysaluerajaus ilmakuvalla

19.12.2020

Kuva 3. Selvitysalue peruskartalla

4 Luontotyypit ja kasvillisuus

Metsät ja suot

Selvitysalueen metsät ovat pääosin kasvupaikkatyypiltään Metsä-Lapin juolukka-variksenmarja-mustikkatyyppin (UEMT) kuivahkoa kangasta. Kallioisilla kohteilla esiintyy myös kuivempaa juolukka-puolukka-variksenmarjatyyppin (UVET) kangasmaata. Moreeniselänteiden alaosassa ja virtavesien varsilla esiintyy suopursu-mustikkatyyppin (LMT) tuoreita kankaita, jotka vaihtuvat isovarpurämeisiin kaava-alueen länsi- ja eteläosissa. Alueen metsissä pääpuulaji on mänty, joka on keskimäärin iältään 80-150 vuotiasta. Alueen hiekkamoreenimaiden metsät ovat louhikkoisia. Valtaosa metsistä on puustoltaan edustavia, erirakenteisia ja iäkkäitä. Vanhempia, yli 250 vuotiaita, järeitä mäntyjä esiintyy kalliojyrkänteillä ja louhikkoisissa metsissä kaava-alueen pohjoisosassa ja paikoin keskiosan moreeniharjanteella. Alueen eteläosissa metsät ovat tasaikäisempiä ja keskimäärin nuorempia kasvatusmetsiä. Rämearpujen vallitsemia turvekankaita sijoittuu suon ja kangasmaan vaihtumisalueelle. Puustoltaan avoimissa, tuoreen ja kuivahkon kankaan mäntyvaltaisissa rantametsissä esiintyy usein runsaasti myös suovarpuja, kuten juolukkaa, suokukkaa ja suopursua.

Metsät ovat selvitysalueen eteläpuolella huomattavasti nuorempia ja tasaikäisiä kasvatusmetsiä. Selvitysalueelle ei sijoitu avohakkuuta tai nuoria taimikoita.

Selvitysalueelle sijoittuu ojittamattomia soita. Aivan alueen länsiosassa, kaava-alueen rajalla, on sararämeen sekä sara- ja pensaikkoluhdan muodostama rantasuo, jolta laskee puro pieneen lahdenpohjukkaan. Kaava-alueen etelä- ja itäosaan sijoittuu mosaiikkimainen laajempi suoalue, jolla saranevat, lyhytkorsinevat, rimpinevat ja matalajänteiset rahkarämeet vuorottelevat. Suolla on runsaasti kangasmetsäsaarekkeita. Sataman lähellä on pieni rantaan viettävä suo, joka on tyypiltään saranevaa ja tupasvillarahkarämettä.

19.12.2020

Kuva 4. Kaava-alueen rantametsää länsiosassa.

Kuva 5. Pienvenesataman lähelle sijoittuu tupasvillarahkarämeiden vallitsema suoalue.

Rannat ja pienvedet

Kaava-alueen rannat ovat karuja ja kivisiä. Kangasmetsien varvut ulottuvat rantaan saakka ja rannoilla ei ole ilmaversoiskasvillisuuden muodostamaa rantavyöhykettä. Rannat eivät ole rehevöityneitä. Rantojen ekologisessa luokituksessa kaikki alueen rannat, satamaa lukuun ottamatta, ovat luonnontilaisia. Alueen länsiosassa esiintyy saravaltaista matalaa rantaluhtaa. Muutoin rannat ovat topografialtaan jyrkähköjä ja myös kalliorantaa esiintyy etenkin lännessä.

Selvitysalueen länsiosaan sijoittuu yksi pidempi purouoma, joka laskee satamaltaaseen ja on aivan loppuosastaan oikaistu. Puron varrelle sijoittuu suursaravaltaista pensaikkoluhtaa sekä sarakorpea. Puro saa alkunsa suoalueelta, jossa sen ympäristössä esiintyy sara- ja lettorämettä. Kangasmaosuudella purovarren puusto eroaa männiköstä lehtipuuvallaisuudella. Puron lähiympäristössä on paikoin kapealti lehtomaista kasvillisuutta, kuten lehtokurjenpolvi, karhunputki ja mesiangervo.

Alueen itäosassa on ojaksi oikaistu pieni virtavesiuoma. Ojan varrella on penkereet ja uoma on kangasmaa osuudella karu, eikä eroa ympäröivästä metsästä rehevämpänä ympäristönä. Oikaistua uoma ei arvotettu luontokohteena.

Selvitysalueen edustavimpiin pienvesiin kuuluvat lähteet. Toinen lähteistä on tihkupintainen ja sijoittuu kaava-alueen ulkopuolelle ja toinen sijoittuu puron lähellä rajatulle suoluontokohteelle. Luonnontilaiset lähteet ovat myös Lapin maakunnassa vesilain määrittelemiä pienvesiä, joiden olosuhteita ei tule muuttaa.

19.12.2020

Kuva 6. Puronvarren kasvillisuus on ympäröivää kangasmetsää rehevämpää ja monipuolisempaa.

Kuva 7. Alueen itäosan oikaistua purouomaa, jota reunustavat penkereet.

19.12.2020

Kuva 8. Louhikkoista kalliometsää sataman itäpuolella.

5 Linnusto

Nanguniemen kaava-alueella esiintyy pääasiassa karujen ja kuivien kangasmaiden ja pienten soiden tyyppilajistoa. Alueelle sijoittuu kalliometsiä kelopuineen, etenkin venesataman itäpuolinen rinne on melko jyrkkää kalliorinnettä. Puusto on pääosin varttunutta ja lahoppuuta on jonkin verran pystykeloina ja vanhoina maapuina. Näin ollen lintulajisto koostuu pääasiassa alueelle tyypillisistä havumetsän ja vanhan metsän lajistosta (luokittelu: Väisänen ym. 1988). Kaava-alueen yleisimpiin lajeihin kuuluvat metsäkivinen, leppälintu, punakylkirastas ja järripeippo. Alueella esiintyvistä lajeista suojelullisesti huomionarvoisia ovat metso (VU, kv), pohjantikka (VU, Kv), lapintiainen (NT), kuukkeli (NT, Kv), leppälintu (Kv) ja taviokuurna (Kv).

Venesatamaan johtavan tien itäpuolella on varsin pienialainen luonnontilainen suo. Suon ja sitä reunustavien rämeiden lajistoon kuuluvat ainakin riekko (VU), liro (NT, Kv), valkoviklo (NT, Kv) ja isokäpylintu (Kv).

Inarijärvellä ja sen ranta-alueella esiintyvään vesi- ja rantalinnustoon kuuluvat kuikka, telkkä (Kv), uivelo (VU, Kv), isokoskelo (NT, Kv) ja rantasipi (Kv).

Kaava-alueella ei sijaitse linnuston kannalta erityisen merkittäviä, muusta Inarijärven rantametsistä tai pienistä suoalueista poikkeavia elinympäristöjä. Kaava-alueella lähimmät vastuupetolintujen reviirit on tiedusteltu Metsähallitukselta. Kaavan vaikutusalueella ei ole näiden petolintujen tunnettuja reviireitä (Metsähallitus/Siivonen, tiedonanto 10 / 2019).

Uhanalaisuusluokitus (Hyvärinen ym. 2019); VU: vaarantunut, NT: silmälläpidettävä. Kv: kansainvälinen vastuulaji.

19.12.2020

Kuva 9. Valtakunnallisesti silmälläpidettävää lapintiaista esiintyy alueen kangasmetsissä.

6 Arvokkaat luontokohteet ja lajisto

Arvokkaiksi luontokohteiksi luetaan kohteet joiden olemassaolo merkittävästi lisää tarkasteltavan alueen luontoarvoja. Metsälaki (Metsäl 10 §) määrittelee metsätaloustoimissa huomioitavia erityisen tärkeitä elinympäristöjä, jotka ilmentävät luonnon monimuotoisuutta ja ne on hyvä huomioida myös muussa maankäytön suunnittelussa. Uudistetussa vesilaissa on luonnontilaisten pienvesien muuttamiskielto (2 luku 11 § ja 3 luku 2 §).

Suomen toinen luontotyyppien uhanalaisuusarviointi valmistui loppuvuonna 2018 (Kontula ym. 2018). Arvioinnissa luontotyyppien uhanalaisuutta on tarkasteltu yleisesti koko maassa sekä erikseen Pohjois-Suomessa ja Etelä-Suomessa. Inarijärven alue sijoittuu pohjoisborealiselle kasvillisuusvyöhykkeelle, joka luetaan luontotyyppien uhanalaisuuden aluejaossa Pohjois-Suomeen. Uhanalaisia luontotyyppejä ei ole lakisääteisesti turvattu, mutta ne ovat yleensä hyvä indikaattori arvokkaista luontokohteista. Usein uhanalaiseksi luokiteltu luontotyyppi on huomioitu arvokkaaksi myös muutoin, esimerkiksi luonnonsuojelulaissa tai metsälaissa.

Luontotyyppejä suojellaan tai huomioidaan muutoin maankäytössä luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi ja lajien elinympäristöjen säilyttämiseksi. Arvokkaalla luontotyyppillä esiintyy usein myös arvokasta eliölajistoa. Arvokkaiden luontotyyppien lisäksi maankäytön suunnittelussa huomioitavia kohteita ovat uhanalaisten, ja varsinkin erityisesti suojeltavien eliölajien (LSL 46 § ja 47 §) esiintymät sekä EU:n luontodirektiivin liitteen IV (a) tarkoittaminen eläinlajien lisääntymis- ja levähdysalueet (LSL 49 §).

19.12.2020

6.1 Kansallisten lakien mukaiset ja muut arvokkaat luontokohteet

Selvitysalueella ei esiinny Luonnonsuojelulain 29 §:n luontotyypppejä. Sen sijaan alueen lähteet ovat vesilain 2. luvun 11 §:n määrittelemiä luonnontilaisia vesiluontotyypppejä. Alueella esiintyy myös Metsälain 10 §:n määritelmän mukaisia erityisen arvokkaita elinympäristöjä, sillä metsälaki turvaa kitu- ja joutomaan ympäristönä vähäpuustoisia ojittamattomia soita sekä vähätuottoisia kivikkoisia metsiä ja kallioalueita.

Inventointien perusteella maankäytön suunnittelussa huomioitavina luontokohteina esitetään ojittamattomia soita, puronvarren välitöntä lähiympäristöä ja lähteitä sekä puustoltaan edustavimpia ja monimuotoisuutta lisääviä kalliometsiä. Kaikki rajatut luontokohteet on osoitettu kartalla raportin liitteessä 1.

Lähteet

Selvitysalueelle tai aivan sen tuntumaan sijoittuu kaksi lähdeä (kuva 13). lähteistä toinen on aivan kaava-alueen rajalla. Längisempi lähde (1a) on tyypiltään tihkupintainen mesotrofinen lähde, josta alkaa lähdepuro. Lähteellä ei ole avovesipintaa. Lähteen hetepinnalla esiintyy lähdesammalista mm. purolähdesammalta, hetesirppisammalta, purosuikerosammalta ja hetekuirisammalta. Lähdepuro on alkuosastaan hetepintainen. Sammalpinalla kasvaa hetehorsmaa. Lähde on ravinteisuudeltaan korkeintaan mesotrofinen. Lähde sijoittuu suolle, joka on kaava-alueelle ulottuvalla osallaan rajattu luontokohteeksi (2a).

Kuva 10. Hetepintainen lähde kaava-alueen länsiosassa, lähteen purkautumisosa kangasmaalaitteessa sekä hetepintainen puro sijaitsevat kaava-alueen ulkopuolella.

19.12.2020

Toinen lähde (1b) sijoittuu kaava-alueen lounaisosaan, Saivarvaaran alarinteen purkautumisalueelle, jossa heti tien pohjoispuolella on suoalue. Tien vierellä virtaavassa ojassa on myös lähteisyyden piirteitä. Lähde sijaitsee lettorämeen alueella, jolla virtaa puro. Avolähde on puron laajentuma. Lähteellä on laaja avovesiosuus (n. 3 m³). Pohja on hiekkaa ja siellä on useita pulppuavia silmäkkeitä. Lähteellä ei ole varsinaista lähdesammalten muodostamaa hetepintaa. Lähteessä esiintyy jonkin verran hetekuirisammalta. Lähteen välittömässä ympäristössä on lähdelettoa. Leton lajistossa esiintyvät mm. heterahkasammal, kultasammal, rassisammal, mustapääsammal, hetesirppisammal, karhunruoho, siniyökönlehti, kirjokorte, rätvänä ja nuokkotalvikki.

Kuva 11. Lettorämeelle sijoittuva avolähde kaava-alueen lounaisosassa (luontokohde 1b).

[Suoluontokohteet ja pienvedet](#)

Alueen suoluontokohteet (kuva 14) ovat ojittamattomia pieniä moreeniselänteiden välisiä soita. Länsiosan suo (2a) sijoittuu kaavarajalle ja on tyypiltään ajoittain luhtainen sararämeen, isovarpurämeen ja saranevan mosaikkimainen vuorottelu. Suon halki virtaa puro, joka saa alkunsa tihkupintaisesta lähteestä (1a). Uoman varrella on sara- ja pensaikkoluhtaa, jossa pohjanpaju on runsas. Suo laskee vetensä pieneen lahdenpoukamaan, joka on osittain kaava-alueella. Lähde ja osa suosta sijoittuu kaavan ulkopuolelle.

Alueen eteläosan laajempi, kangasmaasaarekkeiden pilkkoma suoalue on osa yhtenäistä suoallasta. Suon itäosa (2b) on karumpaa, lyhytkorsinevaa ja rahkarämettä, joilla on matalia jänteitä. Suon keskiosissa on rimpistä lyhytkorsinevaa ja pieni suolampi (2c). Saivarvaaran rinteen alaosassa suolle purkautuu pohjavesiä (lähde, lähteisyyttä) ja suo on tyypiltään ravinteisempaa, puronvartta, lähdettä ja lettoisuutta. Tien varrella esiintyy lettorämettä ja isovarpuista sararämettä (2d).

19.12.2020

Kuva 12. Länsiosan suo on saranevaa ja pensaikkoluhtaa (luontokohde 2a).

Kuva 13. Alueen suoluontokohteilla esiintyy rimpinevaa, lyhtkorsinevaa ja pieni lampi (luontokohde 2c).

Kaava-alueen pohjoisosassa, pienvenesataman lähellä on pienialainen saranevan ja rahkarämeen muodostama yhdistelmätyypin paksuturpeinen suo (2e). Suolla ei ole erityistä rehevyyttä tai pohjavesivaikutusta.

Osittain aiempiin suoluontokohteisiin liittyvä purooma (2f) on rajattu luontokohteeksi sen uoman luonnontilaisuuden vuoksi. Luonnontilaiset virtavedet lisäävät karujen kangasmetsien alueella luonnon monimuotoisuutta. Uoman varrelle sijoittuu sarakorpea ja pensaikkoluhtaa. Kangasmetsässä puro on varpurantainen, mutta kasvillisuus on osin lehtomaista, ympäristöään rehevämpää.

19.12.2020

Kuva 14. Kaava-alueen huomionarvoiset suoluontokohteet (2a-e) virtavedet (2f) ja lähteet (1a ja 1b).

Kallioluontokohteet

Selvitysalueen louhikkoisissa metsissä on puustoltaan edustavia, erirakenteisia, järeitä petäjiä sisältäviä kohteita. Näistä edustavimmat kallioalueet rajattiin luontokohteena huomioitaviksi. Satama-alueen itäpuolella on jyrkkä ja louhikkoinen kallioalue (3a), jolla esiintyy järeää puustoa ja keloja. Kohteella on myös muinaismuisto. Sataman länsipuolelle sijoittuu puustoinen kallioalue, jolta avautuu näkymät järvelle. Kohteella on taivaanpainamia petäjiä, keloja ja maalahopuuta. Puustoltaan edustavin osa länsipuolen kallioalueesta rajattiin luontokohteeksi (3b). Aivan kaava-alueen luoteiskulmassa on maisemallisesti edustava pienempi kallioalue, jossa puusto on järeää ja erirakenteista (3c). Kallioluontokohteet rajattiin luonnon monimuotoisuutta lisäävinä (monipuolinen puusto, kolopuita ja lahopuuta) sekä alueen maisemallisia arvoja säästävinä kohteina maankäytön suunnittelussa huomioitaviksi.

19.12.2020

Kuva 15. Länsiosan kallioalueelta avautuvat näkymät järvelle, kohti pohjoista.

Kuva 16. Selvitysalueen kallioluontokohteet.

19.12.2020

Kuva 17. Edustavilla kallioluontokohteilla esiintyy monimuotoinen puusto (luontokohde 3a).

6.2 Uhanalainen ja alueellisesti merkittävä lajisto

Uhanalainen, alueellisesti uhanalainen ja direktiivilajisto

Selvitysalueelle ja sen lähiympäristöön sijoittuvat uhanalaislajiston paikkatiedot on tiedusteltu Lapin Ely-keskukselta Eliölajit -tietokannasta (10/2019 LAP ELY, Puolamaa). Maastoinventoinneissa ei havaittu valtakunnallisesti uhanalaisen (CR, EN, VU) tai luontodirektiivin liitteen IV b ja IV a lajiston esiintymiä. Eläimistön osalta direktiivilajeista kyseeseen tulee lähinnä saukko. Saukon elinpiirit ovat laajoja ja se saattaa varsin hyvin liikkua alueen rantaviivassa. Selvitysalueelta puuttuu kuitenkin pienet joet ja virtavedet, joten alueen ei arvioida olevan saukon kannalta merkittävää ydinreviirialuetta.

Alueellisen uhanalaisuusluokituksen osalta selvitysalue sijoittuu kasvimaantieteellisessä aluejaossa pohjoisboreaalisen vyöhykkeen lohkoon Metsä-Lappi (4c). Soiden osalta alue kuuluu Metsä-Lapin aapasoiden alueelle (5). Selvitysalueelta ei paikannettu erityistä huomionarvoista putkilokasvilajistoa, vaan merkittävimmät lajit ovat lettojen ja lähteiden sammallajeja ja nämä kasvupaikat sisältyvät luontokohderajauksiin. Linnuston osalta alueella esiintyvät uhanalaiset metsä- ja rantalinnut ovat Metsä-Lapissa yleisiä lajeja.

19.12.2020

7 Inarijärven Natura-alue

Inarijärvi (FI1300212, SAC) on 89 860 hehtaarin laajuinen alue, joka kuuluu myös rantojensuojeluohjelman alueisiin (RSO).

Inarijärvi on karu ja kirkasvetinen, sarajärvityypin vesistö. Natura-alueen suojeluperusteena olevista luontotyypeistä laajin on karut kirkasvetiset järvet (3110), jota koko Natura-alueen pinta-alasta on noin 60 000 hehtaaria. Kaava-alue ei sijoitu Natura-alueelle, mutta sijoittuu lähimmillään noin 100 metrin etäisyydelle Natura-alueesta. Natura-alueella kaava-alueita lähimmät luontotyypit ovat karut kirkasvetiset järvet, sekä boreaaliset luonnonmetsät, joita sijoittuu mm. saariin.

Ivalon yleiskaavojen yhteydessä on laadittu Natura-arviointi (Pöyry Finland Oy 2019).

19.12.2020

LÄHTEET

- Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.
- Kalliola, R. 1973: Suomen kasvimaantiede. WSOY.
- Koskimies, P. & Väisänen, R.A. 1988: Linnustonseurannan havainnointiohjeet (2.painos). Helsingin yliopiston eläinmuseo, Helsinki.
- Kuusipalo, J. 1996: Suomen metsätyypit. Kirjayhtymä.
- Liukko, U-M, Henttonen, H., Hanski, I.K., Kauhala, K. Kojola, I. Kyheröinen, E-M. & Pitkänen, J. 2016: Suomen nisäkkäiden uhanalaisuus 2015 - The Red List of Finnish Mammal Species. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. 34s.
- Kontula, T. & Raunio, A. (toim.) 2018: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 2: Luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 925s.
- Pöyry Finland Oy 2019: Ivalon alueen yleiskaavat, osa-alueet 1, 2 ja 3. Natura-arviointi.
- Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J & Nironen, M. (2004). Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. –Suomen ympäristö 742, Ympäristöministeriö, Helsinki.
- Valkama, J., Vepsäläinen, V. & Lehikoinen, A. 2011: Suomen III Lintuatlas. Luonnontieteellinen keskusmuseo ja ympäristöministeriö. WWW-dokumentti: <http://atlas3.lintuatlas.fi>
- Väisänen, R.A., Lammi, E. & Koskimies, P. 1998: Muuttuva pesimälinnusto. Otava, Keuruu. 567 s.
- Ymparisto.fi 2019: Inarijärven Natura-alue; WWW-dokumentti (12/2019): [https://www.ymparisto.fi/fi-FI/Luonto/Suojelualueet/Natura_2000_alueet/Inarijarvi\(5339\)](https://www.ymparisto.fi/fi-FI/Luonto/Suojelualueet/Natura_2000_alueet/Inarijarvi(5339))

19.12.2020

Kaava-alueelle sijoittuvat luontokohteet